

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
r é s z í t é l e t e

Gfv.VII.30.789/2016/5.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke
 . Farkas Attila előadó bíró
 Beszterceyné dr. Benedek Tímea bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

A felperesek képviselője: Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

A IV. rendű alperes:

Az V. rendű alperes:

A VI. rendű alperes:

A VII. rendű alperes:

Az I-II. rendű alperes képviselője: Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda

Az IV. és V. rendű alperes képviselője: Dr. Kiss Lajos Sándor ügyvéd

A VI. rendű alperes képviselője: Rézmovits és Poór Ügyvédi Iroda

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.124/2016/6-II. számú részítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 7.G.44.199/2014/48. számú részítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős részítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 2.540.000 (kétmillió-ötszáznegyvenezer) Ft, a

II. rendű alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) Ft, a VI. rendű alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A 2004. március 24-én **Z.P.** Kereskedelmi Kft. néven alakult **L.P.** Kft. (a továbbiakban: Társaság) tagjai 2005. május 11-től, illetve 2005. január 24-től 2007. november 23-ig 50 - 50 %-os tulajdoni részesedéssel a III. és IV. rendű alperes voltak. A Társaság kizárólagos tevékenységét ebben az időszakban a tulajdonában álló **L.P.** ingatlan fejlesztése képezte.
- [2] Az I. rendű alperes egyik jogelődje, a cégnyilvántartásba 2007. november 22-én bejegyzett **L.P.** Kft. (a továbbiakban: I. rendű alperes jogelődje), amelynek egyedüli tagja az alapításától 2009. december 29-ig a VI. rendű alperes volt, 2007. november 23-án névértéken, összesen 200.000.000 Ft vételár ellenében megvásárolta a III. és IV. rendű alperestől a Társaság üzletrészeinek 100 %-át. A vételár megfizetéséhez az I. rendű alperes jogelődje az ugyanezen a napon megkötött kölcsönszerződés alapján 20 éves futamidővel 1.282.297,88 CHF kölcsönt vett fel a II. rendű alperes jogelődjétől (a továbbiakban: II. rendű alperes).
- [3] A II. rendű alperes 2007. november 23-án a Társaság részére is kölcsönt nyújtott a korábban felvett hitelei refinanszírozására és az ingatlanfejlesztés folytatására. A kölcsön összege 37.857.921,40 CHF, futamideje ugyancsak 20 év volt.
- [4] A két kölcsönszerződés biztosítására a Lánchíd Palotára és az I. rendű alperes jogelődjének meglévő és jövőbeli teljes vagyonára a II. rendű alperes javára jelzálogjogot alapítottak.
- [5] A Társaság ugyanezen a napon bérleti szerződést kötött az I. rendű felperessel, amelynek egyedüli tagja 2007. november 22-től az V. rendű alperes volt. A szerződés alapján a Társaság a **L.P.-át** 20 éves határozott időre az I. rendű felperes használatába adta. A bérleti díjat a szerződésben a futamidő első 12 hónapjára havi 164.143,52 CHF+áfa, a 13-240. hónapokra pedig havi 202.983,84 CHF+áfa összegben határozták meg azzal, hogy az I. rendű felperes mindezekon felül üzemeltetési díj címén havi 47.279,64 CHF+áfa megfizetését is vállalta. A Társaság jogosult volt a bérleti szerződés felmondására, ha az I. rendű felperes a bérleti, illetve üzemeltetési díj fizetésével késedelembe esik és ezt követően írásbeli felszólítás ellenére sem teljesít. A szerződés felmondása esetén a Társaság a már teljesített bérleti díjakat megtarthatta, és kártérítésként igényt tarthatott a teljes futamidőből még hátralévő időre járó bérleti díjak 3 havi CHF Libor mértékével diszkontált összegének egy összegben, 30 napon belül történő megfizetésére is. Az I. rendű felperes a fizetési kötelezettsége teljesítésének biztosítása érdekében a bérleti szerződés megkötését követően 1 napon belül 5.300.000 euró óvadékot volt köteles a Társaság rendelkezésére bocsátani.
- [6] Az V. rendű és a VI. rendű alperes között 2007. november 23-án opciós szerződés jött létre, amelyben a VI. rendű alperes 20 éves időtartamra vételi jogot engedett az V. rendű alperes részére az I. rendű alperesi jogelőd gazdasági társaságban fennálló üzletrésze. Az opciós vételárat 500.000 Ft-ban határozták meg azzal, hogy az V. rendű alperesnek a vételi jog gyakorlása esetén a vételáron felül meg kell térítenie a **L.P.-át** érintő ingatlanfejlesztés megvalósításával kapcsolatban a VI. rendű

alperesnél felmerült minden közvetlen és indokolt költséget és kiadást, a Társaság és az I. rendű felperes közötti bérleti szerződés alapján az I. rendű felperest terhelő kiadások kivételével, annak függvényében, hogy az V. rendű alperes megfizeti-e a Társaságnak, illetve az I. rendű alperes jogelődjének a II. rendű alperessel kötött kölcsönszerződéseiből eredő kölcsöntartozások teljes összegét a II. rendű alperes részére. A vételárba ugyanakkor beszámítani rendelték az V. rendű alperes, illetve az I. rendű felperes valamennyi, az ingatlanfejlesztéssel összefüggő teljesítetlen kötelezettségét, valamint a bérleti szerződésből és a Társaságnak az opciós szerződés megkötését megelőzően keletkezett kötelezettségeiből eredő károk összegét.

- [7] A Társaság és az I. rendű felperes a közöttük létrejött bérleti szerződést 2008. június 27-én módosították, és az 1-12 hónapra járó bérleti díj összegét havi 166.183,50 CHF+áfa, a 13-240 hónapokra kikötött bérleti díjat havi 202.983,51 CHF+áfa, az üzemeltetési költséget pedig havi 7.162,91 CHF+áfa összegben határozták meg.
- [8] 2009. január 16-án a Társaság beolvadt az I. rendű alperes jogelődjébe.
- [9] Az I. rendű felperes a bérleti díj fizetésével késedelembe esett. Az I. rendű alperes jogelődje ezért a bérleti szerződést - a hátralék megfizetésére vonatkozó eredménytelen felszólítást követően - 2009. december 8-án felmondta.
- [10] A felperesek 2010. július 16-án az ingatlant visszabocsátották az I. rendű alperes jogelődjének birtokába.
- [11] 2010. október 20-án az I. rendű felperes és az I. rendű alperes jogelődje fizetési megállapodást kötöttek, amelynek alapján az I. rendű felperes által nyújtott óvadék összegéből 3.800.000 eurót a bérleti díjtartozásra és a bérleti szerződés alapján fizetendő kártérítésre számoltak el, a fennmaradó 1.500.000 euró óvadékot pedig az I. rendű felperes javára felszabadították.
- [12] Az I. rendű alperes 2013. augusztus 27-én értékesítette a **L.P.-át** a VII. rendű alperes részére, a befolyt vételárral pedig az I. rendű felperes tartozását csökkentette.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [13] A felperesek módosított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a 2007. november 23-án létrejött bérleti és óvadéki szerződés, valamint az V. rendű és a VI. rendű alperes által ugyanezen a napon megkötött opciós szerződés színlelt, ezek a szerződések a peres felek között 2007. november 23-án létrejött további szerződésekkel együtt egy pénzügyi lízingszerződést lepleznek, amely lízingszerződés a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 79-81. §-aiba, 83. § (1) és (3) bekezdésébe, 84. § (1) bekezdésébe és 90. § (2) bekezdésébe ütköző volta miatt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 200. § (2) bekezdése alapján semmis. Kérték továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg, a bérleti díj és az óvadék tekintetében az I. rendű alperest az I. rendű felperessel szemben számadási kötelezettség terheli. Arra az esetre, ha az I. rendű alperes a számadás előterjesztését elmulasztja, az I. rendű felperes 756.368.213 Ft+áfa és késedelmi kamatai, valamint 3.800.000 euró és kamatai megfizetésére tartott igényt. Emellett azt is kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a tulajdonát képező ingóságok kiadására, vagy értékük, 47.213.475 Ft és járulékai megfizetésére, beruházásainak megtérítéseként pedig 499.035.123 Ft és kamatai megfizetésére. A további alpereseket a felperesek mindezek türéseire kérték kötelezni.
- [14] Az I. rendű, II. rendű és VI. rendű alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkoztak, hogy az általuk kötött szerződések a valóságos akaratuknak megfelelően jöttek létre, szerződési akaratuk nem pénzügyi lízingszerződés megkötésére irányult. Arra az esetre, ha az I. rendű felperes keresete megalapozottnak bizonyulna, az I. rendű alperes a keresettel érvényesített követelés erejéig 3.162.445.958,59 Ft összegű beszámítási kifogást terjesztett elő.
- [15] A III. rendű alperes a keresetre érdemi nyilatkozatot nem tett, a IV. rendű és az V. rendű alperes pedig a kereset teljesítését nem ellenezte.

Az első- másodfokú részítélet

- [16] Az elsőfokú bíróság részítéletében a bérleti, az óvadéki és az opciós szerződés semmisségének megállapítása és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása iránti keresetet elutasította.
- A határozat indokolása szerint a perbeli, egymásra tekintettel, egyidejűleg létrejött, tartalmilag egy egységes jogi konstrukciót alkotó szerződések megkötésével a szerződő felek gazdasági célja a Társaság által felvett hitelek refinanszírozása, a **L.P.-át** érintő ingatlanfejlesztés további finanszírozása és a II. rendű alperes által nyújtott kölcsönök visszafizetésének biztosítása volt. A jogi konstrukciónak ugyanakkor vannak lízingügyletre utaló elemei. Ilyennek tekinthető a bérleti szerződés megszegése esetére előírt kártérítési kötelezettség, továbbá az, hogy a bérleti díj összege és esedékessége az I. rendű alperes jogelődjét terhelő kölcsön törlesztőrészletéhez és esedékességéhez igazodott, valamint az opciós szerződésben a vételár meghatározása, és az, hogy az V. rendű alperes az opciós jogával csak a bérleti szerződésben meghatározott, az I. rendű felperest terhelő kötelezettségek maradéktalan teljesítése esetén élhetett. A Társaság üzletrésze azonban a felek nem köthettek pénzügyi lízingszerződést, az üzletrész ugyanis lényegét tekintve a társasági tagsági jogok és kötelezettségek összességét testesíti meg, a tagsági jogokat pedig a perbeli időszakban csak személyesen lehetett gyakorolni. Az üzletrész ezért dolog módjára nem volt hasznosítható, bérletbe, használatba adása fogalmilag kizárt volt. Az üzletrészre emiatt, noha egyébként a forgalomképes vagyoni értékű jogok körébe tartozik, pénzügyi lízingszerződés a Hpt. 2. számú mellékletének 11. pontjára is figyelemmel nem jöhetett létre. A peres felek által kialakított jogi konstrukció, a szerződések egymással összefüggő láncolata az elsőfokú bíróság megállapítása szerint tartalma alapján sem minősíthető pénzügyi lízingszerződésnek, így nem állapítható meg, hogy az ügyletkötő felek szerződési akarata ténylegesen lízingszerződés megkötésére irányult volna.
- A felek a Ptk. 200. § (1) bekezdése alapján szabadon létrehozhatták az adott láncolatos szerződési konstrukciót, az pedig, hogy az ügyletnek vannak lízingszerződésre utaló jegyei, a szerződések jogi minősítését, érvényességét nem érinti. A kialakított jogi konstrukció nem ütközik jogszabályba. Az pedig, hogy a bérleti díj vagy az opciós vételár esetlegesen feltűnően értékaránytalan, szintén nem eredményezi a szerződések semmisségét, hanem legfeljebb megtámadásukra adhatott volna alapot, erre azonban nem került sor.
- [17] Az I. rendű felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú részítéletet helybenhagyta.
- Rámutatott, a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a perbeli szerződések a felek valós szerződési akaratának megfelelően jöttek létre, így színleltségük nem állapítható meg. Önmagában az a körülmény, hogy a szerződéses konstrukciónak vannak lízingszerződésre utaló jegyei, a szerződéseket nem teszi színleltté. További bizonyítás lefolytatására - ahogy azt az elsőfokú bíróság részítéletében részletesen kifejtette - nem volt szükség, az I. rendű felperes nyilatkozata szerint ugyanis a szerződő felek tényleges szerződési akarata az írásba foglalt bérleti, opciós és óvadéki szerződésből és az egyidejűleg megkötött további szerződésekből megállapítható. A másodfokú bíróság rámutatott, a létrejött szerződések nem ütköznek olyan kötelező jogszabályi előírásba vagy tilalomba sem, amelynek megsértése a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján semmisségüket eredményezné. Az érvénytelenségi keresetet ezért el kellett utasítani.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] Az I. rendű felperes a jogerős részítéletnek az elsőfokú részítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Álláspontja szerint a jogerős részítélet sérti a Ptk. 200. § (2) bekezdését és 207. § (5) bekezdését, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a

továbbiakban: Pp.) 163. §-át, 167. §-át és 177. §-át.

- [19] Előadta, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem foglaltak állást egyértelműen abban a kérdésben, hogy a perbeli szerződések színleltek-e. Kifejtette továbbá, hogy az opciós szerződésben megjelölt vételár a vagyon tényleges értékének töredéke, a szerződéses jogok és kötelezettségek tehát a szerződésben nem állnak egyensúlyban egymással. A felek erre figyelemmel ezt a szerződést önmagában ilyen tartalommal nyilvánvalóan nem kötötték volna meg. A bérleti szerződésben kikötött bérleti díjak összege pedig jelentős mértékben, összességében mintegy 6.000.000.000 Ft-tal meghaladja a piacon szokásos bérleti díjak mértékét, így ez a szerződés sem tekinthető kiegyensúlyozottnak. A rendelkezésre álló okiratok alapján az I. rendű felperes megítélése szerint egyértelműen megállapítható, hogy a perbeli szerződéses konstrukció egyes szerződesei önmagukban értelmetlenek, azok egyikének önálló megkötése sem állt a szerződő felek szándékában. A szerződések tehát színleltek, más szerződést lepleznek, önmagukban külön-külön érvénytelenek.
- [20] Az I. rendű felperes kifejtette, hogy a felek által kialakított konstrukció ténylegesen pénzügyi lízingszerződésnek minősül, amely amiatt, mert az üzletrész - a jogerős részítéletben kifejtettek szerint - érvényesen nem adható lízingbe, illetve a Hpt. rendelkezéseibe, valamint a jóerkölsbe ütköző volt miatt érvénytelen. Ez utóbbi körben az I. rendű felperes megjegyezte, hogy a perbeli szerződéses konstrukció keretében a II. rendű alperes, tehát egy magyar adóalany üzletileg indokolatlan vagyonsökkenést, veszteséget vállalt annak érdekében, hogy az V. rendű alperes, vagyis egy külföldi offshore cég adómentesen jusson nyereséghez, vagyonhoz. Az adóelkerülésnek ez a módja nyilvánvalóan tisztességtelen, sérti a jóerkölsöt.
- [21] Az I. rendű felperes hangsúlyozta, az elsőfokú eljárás során tanúk kihallgatását indítványozta annak bizonyítására, hogy a perbeli szerződések megkötése során a felek valódi akarata mire irányult. A szükséges bizonyítási eljárást azonban a perben eljáró bíróságok nem folytatták le, a szerződő felek tényleges szerződési akaratát nem tárták fel, ez pedig önmagában is megalapozza a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését.
- [22] Az I.-II. és VI. rendű alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős részítélet hatályában való fenntartására irányult. Álláspontjuk szerint a jogerős részítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.
- [23] A további alperesek a felülvizsgálati kérelemre nem tettek nyilatkozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A Kúria a jogerős részítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [25] Az eljárási szabályok megsértése a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése értelmében kizárólag akkor adhat alapot a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat hatályon kívül helyezésére, ha lényegesen kihatott az ügy érdemi elbírálására. Ilyen eljárási szabálysértést azonban az ügyben eljáró bíróságok nem követtek el.
- [26] A Kúria megítélése szerint a bíróságok a bizonyítási eljárást a szükséges terjedelemben lefolytatták, az elsőfokú bíróság pedig részítéletében részletesen megindokolta, hogy a felperesek további bizonyítási indítványainak miért nem adott helyt. A perbeli szerződések színleltségének, illetve annak bizonyítása, hogy a szerződések az állításuknak megfelelően egy pénzügyi lízingszerződést lepleznek, a perben a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felpereseket terhelte. Az I. rendű felperes e vonatkozásban az elsőfokú eljárás során több nyilatkozatában előadta, hogy a leplezett lízingszerződés tartalma a 2007. november 23-án megkötött bérleti és opciós szerződésekben foglaltak alapján megállapítható. Az ezeket a szerződéseket rögzítő okiratok pedig nem vitásan az ügyben eljáró bíróságok rendelkezésére álltak. A felperesek állítása szerint leplezett pénzügyi

lízingszerződés tartalmának, vagyis a felek állított valóságos szerződési akaratának tisztázása érdekében ezért további bizonyítási eljárás lefolytatására nem volt szükség. Az I. rendű felperes ehhez képest sem a felülvizsgálati kérelmében, sem az eljárás során tett korábbi nyilatkozataiban nem adta elő meggyőzően, hogy az általa kért bizonyítás - eredményessége esetében - a perbeli szerződések színleltségének megállapítását, a keresetének helyt adó döntés meghozatalát mennyiben alapozná meg. A felülvizsgálati kérelemben állított jogsértést mindezekre figyelemmel a Kúria nem tudta megállapítani.

- [27] Az ügy érdemével kapcsolatban az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében maga is egyetértett a perben eljáró bíróságok azon egyező álláspontjával, hogy a perbeli szerződések együttesen egy jogi konstrukciót képeztek, így a felek szerződéses akaratának vizsgálata során a szerződéseket együttesen kell értékelni. Iratellenesen állította ugyanakkor az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a bíróságok nem foglaltak állást abban a kérdésben, hogy a szerződések színlelték-e. Az első- és a másodfokú bíróság ugyanis egyaránt rámutatott, hogy színlelésnek csak a szerződő felek mindegyikének olyan közös elhatározáson alapuló tudatos magatartása minősül, amikor valódi szerződéses akaratukkal nem egyező tartalmú nyilatkozatot tesznek. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján pedig arra a meggyőződésre jutottak a bíróságok, hogy a szerződések a felek valós szerződéses akaratát tükrözik, színleltségük nem volt megállapítható önmagában abból az okból, hogy a konstrukciónak vannak a lízingszerződésekre utaló jegyei.
- [28] A Kúria az ügyben eljáró bíróságok e megállapításaival egyetért. Hangsúlyozza, abból következően, hogy a per tárgyát képező szerződések - amint azt egyes kikötéseikben kifejezetten rögzítették is - egymással szorosan összekapcsolódva egy egységes jogi konstrukciót alkotnak, az egyes szerződések tartalmát külön-külön nem lehet értékelni, és így megalapozottan nem lehet megállapítani, hogy ezek a szerződések önmagukban színlelték-e. A szolgáltatás és az ellenszolgáltatás értékarányosságának vizsgálata ezért a bérleti és az opciós szerződés esetében a jogvita eldöntése során önmagában, külön-külön nem volt indokolt, megalapozott jogi következtetések levonására nem lehetett alkalmas. A szolgáltatások feltűnő értékaránytalansága a Ptk. 201. § (2) bekezdése szerint egyébként sem eredményezheti a szerződések semmisségét, hanem legfeljebb megtámadásukra adhat alapot.
- [29] A perben eljáró bíróságok azért vizsgálták, hogy a felek között létrejött szerződések pénzügyi lízingszerződést lepleznek-e, mert a felperesek az eljárás során erre hivatkoztak. A szerződéskötéskor hatályban volt Hpt. 2. számú mellékletének 11. pontjában szereplő fogalommeghatározás értelmezése alapján pedig helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy az üzletész - noha vagyoni értékű jog - nem lehet pénzügyi lízing tárgya, használatba nem adható. A tagsági jogokat és kötelezettségeket megtestesítő üzletész egyébként sem azonosítható a gazdasági társaság saját vagyonával. A perbeli jogi konstrukció részeként pedig - többek között - az akkor a Társaság tulajdonát képező **L.P.** bérbeadására került sor. Ezek a körülmények, illetve a mindezekkel összefüggésben az ügyben eljáró bíróságok által megfogalmazott jogi érvek pedig, amelyeket az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelme érdemben nem cáfolt, önmagukban is kizárják annak megállapítását, hogy a perbeli jogi konstrukció pénzügyi lízingszerződést leplezett volna. Helyesen mutattak rá ezért a bíróságok, hogy a perbeli szerződések egymással szorosan összefüggő láncolata tartalma alapján annak ellenére sem azonosítható az I. rendű felperes által hivatkozott pénzügyi lízingszerződéssel, hogy a konstrukciónak egyébként vannak a lízingszerződésekre utaló jegyei.
- [30] Az a kérdés pedig, hogy a perbeli jogi konstrukció célja adóelkerülés lett volna, sem az első-, sem a másodfokú eljárás során nem merült fel, nem képezte az eddigi eljárás tárgyát. A felülvizsgálati eljárás tárgya pedig nem a per folytatása, hanem a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat jogszerűségének felülvizsgálata. A per során nem említett, először csupán a felülvizsgálati kérelemben előadott újabb jogi érvet ezért a Kúria érdemben nem vizsgálhatta (BH 2002.283., 2002.447). A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hivatalból pedig az I. rendű felperes által hivatkozott adóelkerüléssel összefüggésben semmisségi ok fennállása nem volt észlelhető.

- [31] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős részítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [32] Az I. rendű felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró I., II., és VI. rendű alperesek felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíjak áfát is magában foglaló összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2), (5) és (6) bekezdései szerint, a pertárgyérték és a kifejtett ügyvédi tevékenység figyelembe vételével határozta meg. A további alpereseknek megtérítést igénylő költségük nem merült fel.
- [33] Az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében az I. rendű felperes köteles az állam javára, külön felhívásra megfizetni.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. január 17.

Dr. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Beszterceyné dr. Benedek Tímea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: